

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 90/23

Λουξεμβούργο, 6 Ιουνίου 2023

Απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-700/21 | Ο. Γ. (Ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης κατά υπηκόου τρίτης χώρας)

Η δυνατότητα μη εκτέλεσης ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης προκειμένου η ποινή να εκτελεστεί στο κράτος μέλος κατοικίας πρέπει να εφαρμόζεται και στην περίπτωση των υπηκόων τρίτων χωρών

Η δικαστική αρχή πρέπει να έχει τη δυνατότητα να εκτιμήσει αν ο υπήκοος τρίτης χώρας έχει ενταχθεί επαρκώς στο κράτος μέλος εκτέλεσης και αν, εξ αυτού του λόγου, υφίσταται θεμιτό συμφέρον το οποίο να δικαιολογεί την εκτέλεση, εντός του κράτους μέλους εκτέλεσης, της ποινής που επιβλήθηκε από το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος

Στις 13 Φεβρουαρίου 2012, το πλημμελειοδικείο Βρασόν εξέδωσε ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης (στο εξής: ΕΕΣ) κατά Μολδαβού υπηκόου με σκοπό την εκτέλεση στερητικής της ελευθερίας ποινής. Το εφετείο Μπολόνιας είναι η δικαστική αρχή από την οποία ζητείται η παράδοση του εκζητουμένου διότι αυτός διαμένει στην Ιταλία. Μολονότι η υπεράσπιση του εκζητουμένου απέδειξε τον διαρκή χαρακτήρα της οικογενειακής και επαγγελματικής εγκατάστασής του στην Ιταλία, η δικαστική αρχή στην Ιταλία από την οποία ζητείται η παράδοσή του δεν έχει τη δυνατότητα να αρνηθεί την παράδοση στη Ρουμανία προκειμένου να εκτελεστεί η ποινή στην Ιταλία. Συγκεκριμένα, κατά τον ιταλικό νόμο περί μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο της απόφασης-πλαίσιου σχετικά με το ΕΕΣ¹, η δυνατότητα αυτή υπάρχει μόνον ως προς τους Ιταλούς υπηκόους και τους υπηκόους άλλων κρατών μελών της Ένωσης οι οποίοι έχουν δεσμούς με την Ιταλία, αποκλεισμένων των υπηκόων τρίτων χωρών.

Κρίνοντας αδικαιολόγητη τη διαφορετική αυτή μεταχείριση, το εφετείο Μπολόνιας υπέβαλε την υπόθεση στην κρίση του ιταλικού Συνταγματικού Δικαστηρίου. Το τελευταίο αυτό δικαστήριο εκτιμά ότι, πριν εξεταστεί το ζήτημα της συμβατότητας της εθνικής κανονιστικής ρύθμισης με το ιταλικό Σύνταγμα, πρέπει να εξεταστεί η συμβατότητά της με το δίκαιο της Ένωσης. Η απόφαση-πλαίσιο σχετικά με το ΕΕΣ προβλέπει ότι τα κράτη μέλη μπορούν να παρέχουν στον δικαστή τη δυνατότητα να αρνείται την εκτέλεση του ΕΕΣ όταν ο εκζητούμενος διαμένει στο κράτος μέλος εκτέλεσης, είναι υπήκοος ή κάτοικός του και το εν λόγω κράτος δεσμεύεται να εκτελέσει την ποινή αυτή σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο. Δεδομένου ότι η διάταξη αυτή δεν περιορίζει το πεδίο εφαρμογής της μόνο στους πολίτες της Ένωσης, το ιταλικό Συνταγματικό Δικαστήριο υπέβαλε σχετικό ερώτημα στο Δικαστήριο.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο (τμήμα μείζονος συνθέσεως) απαντά ότι το δίκαιο της Ένωσης **αντιτίθεται σε κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους η οποία αποκλείει απολύτως και άνευ ετέρου την εφαρμογή του ως άνω λόγου προαιρετικής μη εκτέλεσης του ΕΕΣ στην περίπτωση κάθε υπηκόου τρίτης**

¹ Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών - Δηλώσεις τις οποίες έκαναν ορισμένα κράτη μέλη με την ευκαιρία της έκδοσης της απόφασης-πλαίσιου (ΕΕ 2002, L 190, σ. 1).

χώρας ο οποίος διαμένει ή κατοικεί στο έδαφος του συγκεκριμένου κράτους μέλους, χωρίς να παρέχεται στη δικαστική αρχή εκτέλεσης η δυνατότητα να εκτιμήσει τους δεσμούς του υπηκόου αυτού με το εν λόγω κράτος μέλος. Η εθνική αυτή κανονιστική ρύθμιση είναι αντίθετη προς την αρχή της ίσης μεταχείρισης που κατοχυρώνεται στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεδομένου ότι επιφυλάσσει διαφορετική μεταχείριση, αφενός, στους υπηκόους του κράτους μέλους από το οποίο ζητείται η παράδοση και στους λοιπούς πολίτες της Ένωσης και, αφετέρου, στους υπηκόους τρίτων χωρών, χωρίς να λαμβάνει υπόψη το γεγονός ότι οι τελευταίοι μπορούν επίσης να έχουν ενταχθεί επαρκώς στην κοινωνία του κράτους μέλους από το οποίο ζητείται η παράδοση, ώστε να δικαιολογείται η εκτέλεση, στο εν λόγω κράτος, ποινής επιβληθείσας από το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος.

Η εφαρμογή του επίμαχου λόγου προαιρετικής μη εκτέλεσης εξαρτάται από τη συνδρομή δύο προϋποθέσεων. Η πρώτη είναι **ο εκζητούμενος να διαμένει στο κράτος μέλος εκτέλεσης, να είναι υπήκοός του ή να κατοικεί σε αυτό.** Η δεύτερη είναι **το εν λόγω κράτος να δεσμεύεται να εκτελέσει, σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο, την ποινή** για την οποία εκδόθηκε το ΕΕΣ. Το Δικαστήριο έχει διευκρινίσει, όσον αφορά την πρώτη προϋπόθεση, ότι τίποτε δεν εμποδίζει ένα κράτος μέλος να εξαρτά –όσον αφορά τους υπηκόους τρίτων χωρών– την εφαρμογή του λόγου μη εκτέλεσης από την προϋπόθεση ο συγκεκριμένος υπήκοος να διαμένει ή να κατοικεί αδιαλείπτως στο έδαφος του επί ορισμένο ελάχιστο χρονικό διάστημα.

Όταν διαπιστώνει ότι πληρούνται οι δύο προϋποθέσεις, **η δικαστική αρχή εκτέλεσης οφείλει ακόμη να εκτιμήσει αν υφίσταται θεμιτό συμφέρον το οποίο να δικαιολογεί την εκτέλεση, εντός του κράτους μέλους εκτέλεσης, της ποινής που επιβλήθηκε από το κράτος μέλος έκδοσης του εντάλματος.** Η εκτίμηση αυτή καθιστά δυνατό να ληφθεί υπόψη ο σκοπός που επιδιώκει η απόφαση-πλαίσιο σχετικά με το ΕΕΣ, ο οποίος συνίσταται στην αύξηση των πιθανοτήτων κοινωνικής επανένταξης του εκζητουμένου μετά την έκτιση της ποινής στην οποία αυτός έχει καταδικαστεί.

Επομένως, εναπόκειται στη δικαστική αρχή εκτέλεσης να προβεί σε **συνολική εκτίμηση όλων των συγκεκριμένων στοιχείων που χαρακτηρίζουν την κατάσταση του εκζητουμένου**, από τα οποία μπορεί να προκύπτει αν υφίστανται, μεταξύ του προσώπου αυτού και του κράτους μέλους εκτέλεσης, τέτοιου είδους **δεσμοί ώστε η εκτέλεση της ποινής στο τελευταίο αυτό κράτος μέλος, όπου το εν λόγω πρόσωπο διαμένει ή κατοικεί, να συμβάλει στην κοινωνική επανένταξή του.** Μεταξύ των στοιχείων αυτών περιλαμβάνονται οι οικογενειακοί, γλωσσικοί, πολιτιστικοί, κοινωνικοί ή οικονομικοί δεσμοί που διατηρεί ο υπήκοος της τρίτης χώρας με το κράτος μέλος εκτέλεσης, καθώς και η φύση, η διάρκεια και οι συνθήκες παραμονής του στο εν λόγω κράτος μέλος.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της.

Επικοινωνία: Ευαγγελία Λύκου ☎ (+352) 4303 2077

Ακολουθήστε μας!

